

104 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Rôök

Dut verhaoltjie hêt z'n aage al aarg lang geleeje afgespeuld, ver voor d'n oorlog! Toe was t'r aan d'n dijk een winkel, waer 's winters zô 'n grôte zwarte kachel sting te brande. Want toendertijd had nog bekant gêen mens centraole verwaarming en as 't dan 's winters vroom, dan stonge de blomme op de raome.

Dat kon netuurlijk in een winkel niet, want je mos ommers in de etelaozie kanne kijke. Die kachel wier iederen ochend al aarg vroeg aangemaakt, elleken dag opnieuw. Eerst aale ouwe as t'r uit, pepier d'r in , hout 't op en dan cokes. 't Gaf een hêele stof troep en daerom gong die, as 't een bietjie minder kooud wier, al gaauw nie meer aan. As 't dan echt voorjaer wier, dan ging die d'r uit, wier schôn gemaakt en achter in de schuur in een hoekstie gezet. In de tijd dat-ie nog wel in de winkel stong, maor nie meer brandde, wier die volgegooid mit afvalpepierties, lege dôsies en zô.

Nou wazze d'r in dat huishouwe twêe maaiders en op een ochend zee d'r moeder: "Nou motte jullie vandaeg mor 's beginne om de winkel schôn te maoke". Die maaiders wisse wel dat sputtere nie hielp, dus ginge ze dat doen. Toe ze bij 't hoeksie van de kachel gekomme wazze, stong die in de weeg en dat was aarg lastig, want nou wouwe ze ok gelijk mor vedder. "Weet-jie wat", zeeje ze, "we perberen 'm vast naer buitene te slepe, dan haolt vaoder 'm wel van d'n dijk af naer de schuur". Ze kregre 't verempeld voor mekaor en daer sting die, op d'n dijk naest de winkeldeur.

Eve laeter zagge ze aamel vrouwe en maaisies de stoepe opkomme. D'n dijk liep uit, zôgezeed. "Oh ja, dà 's waer ok, dat maaisie van drie huize vedder trouwt vandaeg, lae-me ok mor gaon kijke hoe ze d'r uitziet." Toe ze de winkeldeur uitkwamme zagge ze opêens de kachel weer staon en toe zee êen van die twêe: "Weet-jie wat? 'k Zêl aal die pepiertroep mor vast verbrande, dat scheelt al weer as vaoder 'm schôn gao maoke".

Ze dee dat, ze stak aal 't pepier aan, maor omdat 'r gêen pijp meer op sting, begon 't aarg te rôoke. Zô aarg, dat eve laeter aale vrouwe en buurmaaisies hoestend en mit traene in d'r ôoge van de rôok, gaauw naer huis ginge. De vaoder van die maaiders had aal die rôok ok gezien en kwam d'n dijk opgehoud, want die doch minstes dat hêel de winkel in brand stong.

Wat-ie tege z'n maaide gezeed hêt, dat is nie voor herhaoling vatbaor, maor ze hebbe nog nooit zô hard en zô schôn gewaarkt as op de rest van die middag. De trouwjurk van 't bruidjie? Nou, die zal wel twêekleurig geworde zijn. Wit, zôas-tie eerst was en grijze vlekke d'r op van de rôok. Maor dat heb gêen mens daer in de buurt meer gezien.